

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 81.

Ellevte Session.

52de Møde.

Lørdagen den 10de Marts.

(Fortsat.)

Cultus- og Indenrigsministeren:

Forsaauidt der maatte være en Modsigelse mellem min Collegas og min Opfattelse af de 15,000 Rb., er det en Selsølgelse, at det er hans Ord, der maae staae ved Magt, da denne Sag henhører under ham. Jeg tvivler imidlertid paa, at der i Virkeligheden er en saadan Uoverensstemmelse. Jeg opfatter ogsaa denne Bestemmelse som en Bemyndigelse; men en Bemyndigelse, som man tager imod, indeholder ogsaa en moralsk Forpligtelse til at bringe den i Anvendelse, naar der er Leilighed dertil. Dette om Betydningen af en Bemyndigelse. Regjeringen kan f. Ex. ikke tage mod en Bemyndigelse til Anlægget af en Jernbane paa en vis Maaade, uden da tillige, dersom alle de Forsætninger, der laae til Grund for Bemyndigelsen, indtraf, at bringe Bemyndigelsen til Anvendelse; ellers maatte man bestemt modsætte sig at modtage en saadan Bemyndigelse. — Hvad de enkelte Bemærkninger angaaer, der fremkom fra den sidste ærede Taler, troer jeg dog, at der har været større eller mindre Grund til den stete Tilføielse. Jeg vil bemærke, at med det omhandlede Revisionscontoir, der oprindelig henhørte under Universitetsdirectionen, forholder det sig saaledes, at der var tillagt det visse bestemte Regnskaber, og at det blev anseet for uønsket, hvorvidt man, trods Sidsigelse fra Vedkommendes Side, kunde ansee sig for

berettiget til at henlægge andre Regnskaber til det, end der oprindelig ved dets Dannelse vare henlagte under det. Nu fik Fuldmægtigen i dette Contoir efter Ministeriets Forslag et Tillæg af 200 Rb., hvorimod man strøg 50 Rb., som vare foreslaaede som Godtgjørelse for Revisionen af Blindelinstitutets Regnskab, og det synes da ganske naturligt at tilføie, at den bevilgede Forøgelse af 200 Rb. i hans Gage tillige indbefattede Godtgjørelse for Revisionen af dette Regnskab. Hvad det andet Spørgsmaal angaaer, maa jeg tilstaae, at jeg ikke kjenner Detaillen, den er ikke nærværende for mig; men jeg kjenner saa Meget til den Maaade, hvorpaa man i Almindelighed gaar frem ved slige Sagers Behandling i det andet Thing, at jeg troer mig istand til at meddele de fornødne Oplysninger i saa Henseende. Sagen er — nu er jeg ganske sikker herpaa — den, at der i Underbilagene var forlangt en Sum til Indrettelse af en Behovsleilighed, hvis jeg ikke husker meget feil, for Inspecteuren, og jeg tilstaaer gjerne, at jeg havde ønsket, at det var blevet bevilget; da der slet Ingen boer paa polytechnisk Lærestanstalt. Men det er i sin Orden, at naar man ikke vil bevilge, hvad der er forlangt i Underbilagene, maa man optage en Bemærkning i Loven, hvorved det bliver klart, at Bevillingen ikke maa anvendes saaledes, som i Underbilagene forlangt. Det seer ganske vist underligt ud, men man maa huske paa, at bagved denne Lov ligger der en heel Række af Underbilag; og en saadan Bestemmelse, der seer saa snurrig ud, naar den staaer i Finantsloven, har sin Begrundelse i Underbilagene, som vel ere bindende og bemyndigende,